

**UCHWAŁA NR XXI/244/2025
RADY MIASTA USTROŃ**

z dnia 25 września 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na radnego Rady Miasta Ustroń

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 18b ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2025 poz. 1153) oraz art. 229 pkt 3 i art. 240 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. 2024 r., poz. 572 z późn. zm.)

**Rada Miasta Ustroń
uchwala co następuje:**

§ 1.

Po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, stwierdza się brak właściwości Rady Miasta Ustroń do rozpatrzenia skargi Pani A.K-Z. z dnia 15 lipca 2025 r. na radnego Rady Miasta Ustroń z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2.

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miasta Ustroń do poinformowania Skarżącego o sposobie załatwienia skargi wraz z doręczeniem odpisu uchwały z uzasadnieniem.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta

Michał Kubok

Uzasadnienie

W dniu 15 lipca 2025 r. wpłynęła skarga Pani A.K-Z. na radnego Rady Miasta Ustroń Pana Damiana Ryszawy w przedmiocie naruszenia prywatności i dóbr osobistych Skarżącego oraz przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.

Termin rozpatrzenia skargi, został przedłużony Uchwałą Rady Miasta Ustroń nr XIX/218/2025 z dnia 18 sierpnia 2025 r.

Skarga była przedmiotem posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 12 sierpnia 2025 r. oraz w dniu 18 września 2025 r.

Po zapoznaniu się z treścią przedmiotowej skargi oraz obowiązującymi przepisami prawa, Komisja postanowiła pozostawić skargę bez rozpoznania z przyczyn wskazanych poniżej.

Właściwość organów do rozpatrywania skarg określona jest w przepisie art. 229 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 229 pkt 1 powołanej wyżej ustawy „*Jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności rady gminy, rady powiatu i sejmiku województwa - wojewoda, a w zakresie spraw finansowych - regionalna izba obrachunkowa.*” Tym samym w/w przepis zastrzega kompetencje Wojewody albo Regionalnej Izby Obrachunkowej do rozpatrywania skarg wyłącznie na radę jako organ kolegialny. Powołany przepis nie przewiduje ani kompetencji rady gminy ani wojewody do rozstrzygania w sprawach dotyczących indywidualnych skarg na działalność i wykonywanie zadań przez radnego. Kompetencji takiej nie normują także inne przepisy k.p.a. czy przepisy szczególne. Skoro żaden przepis wprost nie wskazuje podmiotu uprawnionego do rozpoznania skargi na radnego, to rada gminy nie może takiej kompetencji domniemywać, co też uzasadnia pozostawienie skargi złożonej na radnego bez rozpoznania.

Jak wskazuje się w rozstrzygnięciach nadzorczych stwierdzających nieważność uchwały rady gminy w sprawie rozpatrzenia skargi na działanie radnego czy przekazanie takiej skargi zgodnie z właściwość do wojewody (rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Śląskiego z dnia 30 grudnia 2022 r. nr NPII.4131.1.1038.2022 oraz z dnia 20 lutego 2023 r. nr NPII.4131.1.122. 2023, Rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Świętokrzyskiego z 8 marca 2023 r.nr PNK.I.4131.29.2023) działalność radnego i jej ocena nie może być utożsamiana z działalnością rady gminy jako organu kolegialnego czy też przewodniczącego rady, którego uprawnienia są nierozzerwalnie powiązane z działalnością i trybem funkcjonowania rady gminy. Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. W związku z powyższym rada gminy nie posiada kompetencji do rozpatrywania skargi na działalność radnego rady gminy.

Istotę i charakter sprawowania mandatu radnego, a także obowiązki radnego, również w wymiarze etyczno-moralnym, reguluje art. 23 ustawy o samorządzie gminnym. Z dyspozycji art. 23 ust. 1 w zw. z art. 11 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym wprost wynika, że za wyniki zgodnych z prawem działań wynikających z wykonywania mandatu radnego, radny odpowiada przed wyborcami. Jest to odpowiedzialność polityczna, weryfikowana podczas wyborów do rady gminy następnej kadencji. W związku z taką regulacją normatywną nie ma jakichkolwiek podstaw aby radzie gminy przypisywać kompetencje organu quasi - dyscyplinarnego w stosunku do radnych. Ustawa o samorządzie gminnym zgodnie z przyjętym modelem tzw. wolnego mandatu radnego nie zawiera bowiem przepisu, który mógłby stanowić podstawę normatywnej regulacji w w/w zakresie o charakterze wykonawczym.

Jednocześnie wskazać należy, iż zgodnie z art. 227 k.p.a. *przedmiotem skargi może być w szczególności zaniechanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.* Tak więc choć przedmiotem skargi w powyższym trybie mogą być wszelkie czynności prawne i faktyczne lub też brak czynności właściwych organów gminy lub ich pracowników, to z treści art. 240 k.p.a., wynika, że gdy skarga dotyczy sprawy, która nie podlega rozpatrzeniu według przepisów kodeksu (art. 3 § 1 i 2 kpa) albo nie należy do właściwości organów administracji publicznej, przepisy art. 233–239 kpa stosuje się

odpowiednio, z zastrzeżeniem, że w miejsce pozostałych przepisów kodeksu stosuje się przepisy postępowania właściwego dla danej sprawy. Tym samym zawarte w Dziale VIII k.p.a. przepisy art. 233-235 i 240 tworzą zasady jednotorowości proceduralnej, która wyklucza możliwość wykorzystywania różnych procedur równoległe lub kolejno po sobie w tożsamej sprawie, jak również zapobiega uchylaniu się od rygorów procesowych. W takich okolicznościach skarga może zostać zakwalifikowana jako żądanie wszczęcia postępowania lub jako wniosek procesowy czy środek prawny, znajdujący zastosowanie w postępowaniu uregulowanym przepisami szczególnymi (pozakodeksowymi), a co za tym idzie jej wniesienie powinno wywierać taki właśnie skutek prawny w zakresie tego postępowania - w zależności od treści skargi (A. Matan (w:) G. Łaszczyca, C. Martysz, A. Matan, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, uwagi do art. 240).

Zakres spraw, których dotyczy skarga, nie wpisuje się w zakres przedmiotowy skargi o którym mowa w powołanym powyżej przepisie. Z tego również względu wniesiona skarga nie może zostać rozpoznana. Zarzuty stawiane w skardze dotyczą m.in. możliwości naruszenia dóbr osobistych czy prywatności skarżącej. Ochrona dóbr osobistych osoby fizycznej następuje na drodze cywilnej i to sąd powszechny (cywilny) jest właściwym podmiotem do rozstrzygnięcia czy doszło do naruszenia dóbr osobistych.

W związku z powyższym, uwzględniając istniejący stan prawny analizowanej sprawy, Rada Miasta Ustroń stwierdza że nie jest organem władnym do rozstrzygania w przedmiocie skargi na działalność osoby wchodzącej w skład organu kolegialnego, w związku z czym podjęcie uchwały jest w pełni uzasadnione.

Jednocześnie należy stanowczo podkreślić, że podejmując niniejszą uchwałę Rada Miasta Ustroń nie przesądza w żaden sposób o zasadności bądź niezasadności zawartych w skardze zarzutów, lecz jedynie wskazuje, że nie jest organem właściwym do merytorycznego rozpatrzenia skargi. Niemniej jednak Rada Miasta zaznacza, iż ujawnienie przyczyn nieobecności pracownika, informacja dotycząca sfery prywatnej Skarżącego było zachowaniem nieprawidłowym. Kwestie te podlegają szczególnej ochronie i nie powinny być udostępniane ani rozpowszechniana osobom postronnym.

Rada Miasta Ustroń dodatkowo wskazuje, iż od tego momentu w sposób szczególny przy realizacji swoich zadań stawiała będzie za nadrzędny cel zapewnienie ochrony danych osobowych pracowników Urzędu Miasta i ich dobrego imienia. Biorąc pod uwagę pozycję ustrojową Rady Miasta Ustroń adresatem wszelkich uwag dotyczących działania Urzędu będzie Burmistrz Miasta Ustroń.

Przestrzeganie zasad ochrony danych osobowych stanowi kluczowy element we wszystkich dziedzinach życia, mający zasadnicze znaczenie dla zapewnienia bezpieczeństwa informacji, ochrony prywatności oraz budowania zaufania zarówno w sferze prywatnej, jak i publicznej. Zachowanie najwyższych standardów w tym zakresie jest niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania naszych instytucji oraz codziennych relacji międzyludzkich.